

Guds
middel mod
en verden,
der er
blevet gal

Guds middel mod en verden, der er blevet gal

I dag behøver vi ikke at understrege, at verden er blevet gal. Denne galskab i den egoistiske verden manifesterer sig i stort set alle aktiviteter i livet, både nationalt og internationalt. På grund af dette er verden fyldt med lidelse. I store områder af jorden sulter millioner af mennesker ihjel, og frygten for, at der vil komme endnu værre ting, fylder menneskehedens hjerter fra kontinent til kontinent. Der synes ikke at være nogen måde at undslippe den ødelæggende virkning af det, der sker, på trods af vores mest talentfulde statsmænds og regenters bedste forsøg på at vende situationen.

Dette er den tid, som Jesus forudsagde, da han sagde, at „nationerne vil være i oprør, forvirrede af det brølende hav og de mærkelige tidevande. Folk vil være rædselsslagne over det, de ser komme over jorden“ (Lukas

21:25,26). Set med verdens øjne er der god grund til frygt. Jesus sagde, at denne frygt ville blive ledsaget af forvirring, og det græske ord, der her er oversat med " " (forvirret), betyder bogstaveligt talt "ingen udvej". Derfor er verden fyldt med frygt. De ser ingen udvej af dilemmaet, ingen udvej af den menneskelige adfærds galskab i denne tid, som Jesus beskrev som en tid med "stor elendighed, som aldrig har fundet sted fra verdens begyndelse indtil nu og aldrig vil finde sted igen" (Mattæus 24:21). (Mattæus 24:21). I denne udtalelse citerer Jesus i det væsentlige fra profetien i Daniel, kapitel 12, vers 1, hvor Daniel beskriver den samme periode som "en tid med trængsel, som aldrig har været, siden der var en nation".

For at understrege, hvor alvorlig denne trængselstid ville være, tilføjer Jesus: "Ja, hvis disse dage ikke var blevet forkortet, ville intet menneske overleve. Men for Guds folks skyld skal disse dage forkortes." (Mattæus 24:22). Jesus forsikrer os dog om, at disse dage vil blive forkortet ved guddommelig kraft, der virker gennem hans kirke, "de udvalgte". Med andre ord er Jesus enig i det menneskelige synspunkt, at der ikke er nogen udvej af dette

dilemma af menneskelig vanvid, men trøster os med tanken om, at Gud har sørget for en udvej, en vej til frelse for menneskeheden fra dens egen onde vej af synd og egoisme. Det er denne udvej, som Gud har sørget for, som vi i vores titel omtaler som hans middel mod en verden, der er blevet vanvittig.

Guds rige

Kort sagt er Guds middel mod den faldne menneskeheds lidelser riget eller regeringen, som han gennem hele sit ord har lovet at oprette. Et af disse løfter vedrører den store Messias og Konges komme i riget: "Et barn er født til os, en søn er givet os, og regeringen vil være på hans skuldre, og hans navn vil blive kaldt Vidunderlig, Rådgiver, Den mægtige Gud, Den evige Fader, Fredsfyrsten. Hans regering og fred skal vokse uden ende, på Davids trone og over hans rige, for at styre det og grundfæste det med retfærdighed og retfærdighed fra nu af og til evig tid. Hærskarers Herres iver skal udføre dette." Esajas 9:6,7

Herren har nedskrevet adskillige profetier for at give os forsikring om, at hans rige vil blive etableret på jorden, og i mange tilfælde i omtales dette rige som et bjerg, "Herrens bjerg". I Daniel, kapitel 2, optræder dette bjerg ifølge Daniels profeti først som en sten, der slår de uhellige riger og regeringer i denne verden og bliver til et stort bjerg, der fylder hele jorden. Vers 45 i dette kapitel giver os en vidunderlig forsikring om Guds rige. Vi citerer: "Da du så, at stenen blev hugget ud af bjerget uden hænder, og at den knuste jern, kobber, ler, sølv og guld, har den store Gud gjort kongen bekendt med, hvad der vil ske i fremtiden, og drømmen er sand, og dens betydning er sikker." I Esajas, kapitel 25, sammenlignes Guds rige igen med et bjerg. "Og på dette bjerg," læser vi, "vil Herren, hærskarernes Gud, holde et vidunderligt festmåltid for alle verdens folk. Det vil være et lækkert banket med klar, velmodnet vin og udvalgt kød." Esajas 25:6

Rigets velsignelser

Rigets velsignelser er beskrevet i detaljer i Mika 4:1-4. Vers 1 lyder: " " "I de sidste dage

skal det ske, at Herrens hus' bjerg skal blive oprejst på bjergenes top og hævet over bakkerne, og folk skal strømme til det." Det er passende, at Herren sammenligner sit kommende rige med et bjerg. Disse profetier var i første omgang rettet til Israels nation, og Israels nation var vant til at blive regeret fra et bjerg. Zions bjerg i Jerusalem var det nationale hovedkvarter for den regering, der regerede over Israel. Det var her på dette bjerg, at David udøvede sin regeringsmagt over Israels anliggender, Guds udvalgte folk. Så når Gud i denne og andre profetier talte om, at hans bjerg skulle blive oprettet på toppen af bjergene, var det let for den hengivne israelit at indse, at hans Gud, Jehova, lovede at oprette et mere magtfuldt rige på jorden, end der nogensinde før havde været. Og sådan vil det virkelig blive.

I Mikas profeti om oprettelsen af kongeriget introduceres et yderligere forklarende og interessant punkt. Her læser vi, at dette Herrens bjerg er "bjerget for Herrens hus". Dette var også et velkendt sprog en for israelitterne. Herrens herskende hus i Israel blev ledet af David og hans efterfølgere. Men

David og hans kødelige efterfølgere vil ikke være det herskende hus i det fremtidige Guds rige på jorden. I mange tilfælde i fortiden bestod de herskende huse over nationer og imperier af en familieordning, hvor retten til at regere ved kongens død gik videre til et andet medlem af samme familie.

Det er på denne måde, Herrens profetiske hus fungerer. Dette hus består af hans sønner, hvor Jesus er den øverste blandt dem. Vi læser, at da Jesus kom ved sin første advent, „kom han til sit eget, og hans egne afviste ham. Men alle dem, der tog imod ham, gav han magt til at blive Guds sønner.“ (Johannes 1:11,12). Under Jesus var disse de første medlemmer af Guds herskende hus. Men i hele Israel var der ikke nok, der tog imod Jesus, til at denne ære kunne tildeles dem; så på Guds rette tid vendte han sig til hedningerne gennem forkyndelsen af evangeliet for at finde dem, der var værdige til at fuldende det forudbestemte antal, der skulle udgøre hans herskende hus. Der er skrevet meget i Det Nye Testamente om dem, der er blevet troende siden Jesu første komme, og som gennem Helligåndens kraft bliver Guds børn eller sønner. Til disse er løftet, at hvis de

forbliver trofaste, vil de regere med Kristus i Guds herskende hus. (Romerne 8:16-19). "Ånden vidner sammen med vores ånd om, at vi er Guds børn, og hvis vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og medarvinger med Kristus. Men hvis vi skal dele hans herlighed, må vi også dele hans lidelser. For jeg mener, at lidelserne i denne tid ikke kan sammenlignes med den herlighed, der skal åbenbares i os. For hele skabningen venter med længsel på, at Guds sønner skal åbenbares."

Herrens veje

Mika's profeti om Guds rige erklærer i kapitel 4, vers 1, at "folk skal strømme til det." En lignende profeti i Esajas 2:2-4 erklærer, at "alle nationer skal strømme til det;" og i begge disse profetier forsikres vi om, at mange fra alle folkeslag, der strømmer til Guds rige, vil sige "Kom, lad os gå op til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; han vil lære os sine veje, og vi vil vandre på hans stier; for fra Zion skal loven udgå, og Herrens ord fra Jerusalem." vers 3

I denne profeti repræsenterer Zions bjerg den guddommelige autoritet i Guds rige. Dette

repræsenterer derfor den åndelige fase af dette rige, der består af Jesus og hans trofaste og herliggjorte tilhængere. Vi får at vide, at Herrens ord vil gå ud fra Jerusalem. Her nævnes et bredere aspekt af Guds riges funktion, det aspekt, der kommer i forståelig kontakt med menneskeheden her på jorden. Denne kontakt vil ske gennem Guds gamle tjenere, såsom de trofaste profeter fra oldtiden og andre, der tjente Gud trofast før Jesu første komme. Jesus sagde, at "mange vil komme fra øst og vest og sætte sig til bords med Abraham, Isak og Jakob i himmelriget." (Mattæus 8:11). Udtrykket her i den græske tekst, der er oversat med "sætte sig", indikerer, at der henvises til elever, der sidder foran deres mester eller lærer. Så de trofaste tjenere af Gud fra oldtiden vil være dem, der vil formidle Guds ord eller love til menneskeheden i hans rige. Disse kan vi betragte som det symbolske Jerusalem i Mikas profeti. Vi har her altså både den åndelige og den jordiske fase af riget, hvor de i den jordiske fase repræsenterer dem i den åndelige fase og formidler Guds lov, som de har modtaget fra Jesus og hans kirke, til folket.

Folket og nationerne i denne profeti om Guds rige udtrykker deres ønske om at kende og følge Herrens vej. Og i den tid "vil han dømme blandt mange folk og irettesætte [hebraisk: korrigere] stærke nationer langt væk; og de vil smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til beskæresakse; nation vil ikke løfte sværd mod nation, og de vil ikke længere lære krig." Mika 4:3

Det er interessant her at bemærke den store forskel mellem Herrens veje og egoistiske menneskers veje. Gennem århundreder har vildledt menneskelig filosofi insisteret på, at den eneste måde at sikre fred på er at være forberedt på krig. Men her ses Herrens vej at være anderledes. Når folket lærer Herrens veje, vil de opgive at planlægge og forberede sig på krig. I stedet vil de "smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til beskæresakse." I stedet for at fortsætte med at opbygge store hære til forsvar, som det hedder, og dermed sikre sig fred, "skal ingen nation løfte sværd mod en anden nation, og de skal ikke længere lære at føre krig."

Tænk på det fremskridt, dette vil være i løsningen af den galskab, der er så udbredt i verden i dag! En mor vil ikke længere føle, at hendes søn kan blive sendt i krig for at blive slagtet. Verdens ressourcer vil ikke længere blive drænet for at opretholde store militære institutioner, for de vil ikke længere lære krig, og de vil ikke længere udøve krig. Dette er Herrens vej, den vej, der vil blive indført over hele jorden i Guds rige, som vil blive etableret på bjergtoppene, det vil sige, at det vil dominere alle menneskers anliggender. Vi glæder os over dette aspekt af Guds middel mod en verden, der er blevet gal!

Vers 4 i Mikas profeti lyder: "Alle skal sidde under deres eget vinstok og under deres eget figentræ, og ingen skal gøre dem bange, for den Almægtige Herre har talt." Illustrationen med vinstokken og fikentræet understreger den økonomiske sikkerhed for hele menneskeheden. En af årsagerne til så megen frygt i verden i dag er manglen på økonomisk sikkerhed. Så mange menneskers hjerter er fyldt med frygt for at miste deres levebrød og blive reduceret til en velfærdsstatus. Men ingen skal gøre dem bange ved at true med at

smide dem ud af deres hjem eller ved at gøre dem bange for sult for dem selv eller deres familier. Ingen skal gøre dem bange af nogen som helst grund, og vi har den mest velsignede forsikring om, at "den Almægtige Gud har talt". Hvilken bedre forsikring kunne vi have end denne om, at Guds middel mod den vanvittige verden virker og lykkes?

I dagens verden hører vi lejlighedsvis nogen sige – selv folk i høje regeringsembeder – at hvis de kunne få folk til at gøre dette eller hint, eller hvis regeringen vedtog denne eller hin lov, ville vi have fred og sikkerhed. Men i Guds middel er der ikke plads til nogen form for usikkerhed af den art (). Guds løsning skal påtvinges vilkårligt og ved guddommelig magt – Herrens hus' bjerg – alle mennesker og nationer. De vil ikke have andet valg end at adlyde. De vil glæde sig, når de erkender, hvor vidunderlige Herrens veje virkelig er. Efter så mange århundreders venten og håb og, for nogles vedkommende, bøn, vil Guds vej blive etableret på jorden!

Der er brug for mere

Hvor vidunderlige Guds riges velsignelser end vil være for en syndesyg og døende verden, som det fremgår af detaljerne i Mikas profeti (4:1-4), vil det stadig ikke være et middel mod alle menneskelige lidelser. Mikas profeti viser, at folk ikke længere vil lære at føre krig, så der ikke længere vil være krig. Den forsikrer os om, at de vil smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til beskæresakse. De vil bruge de ressourcer, der nu bruges til at opretholde krig og våben, til at fremme fred og god vilje mellem nationerne. Den forsikrer os om, at der vil være økonomisk sikkerhed, at ingen vil frygte at blive berøvet deres hjem eller sulte. Hele menneskeheden vil blive velsignet med velstand og overflod i alle aspekter af menneskelige behov.

Selvom menneskeheden nyder alle disse velsignelser, vil den stadig leve under en frygtelig plage af sorg og lidelse, for den vil stadig være en døende race. Vi ville have en verden med hospitaler spredt overalt i alle nationer, og disse hospitaler ville være fyldt med lidende og døende mennesker. Vi ville

stadig have psykiatriske institutioner, der var fyldt til bristepunktet. Hvert hjem ville før eller senere blive ramt af frygtelige sygdomme og til sidst en sikker død. Dette ville ikke være en ideel verden. Jesus lærte sine disciple at bede: "Dit rige komme. Din vilje ske på jorden som i himlen" (Mattæus 6:10). Vi kan ikke forestille os, at der i himlen er kødelig krigsførelse, ligesom vi ikke kan forestille os sult i himlen eller sygdom og død. Guds rige vil altså være en total kur mod menneskehedens lidelser.

Bibelen forsikrer os om, at dette vil være tilfældet. I en allerede citeret profeti, hvor Guds rige igen omtales som et bjerg, forsikres vi om, at sygdom og d e vil blive udryddet. Dette er profetien i Esajas 25:6-9. Med henvisning til de mange velsignelser, som Herren vil give for at tilfredsstille menneskenes ønsker, fortælles vi, at Herren af hæskarerne på dette bjerg vil "sprede et vidunderligt festmåltid for alle verdens folk. Det vil være et lækkert banket med klar, velmodnet vin og udvalgt kød."

"Der vil han fjerne den mørke sky, dødens skygge, der hænger over jorden. Den suveræne Herre vil tørre alle tårer væk." Dette

synes at være en henvisning til den manglende viden, som det meste af menneskeheden har oplevet gennem tiderne, den manglende viden om Gud og hans veje. Den store sky eller slør af uvidenhed i denne henseende er blevet kastet over alle mennesker og også over nationerne. Det er fordi nationerne har dette slør spredt over sig, at de forestiller sig, at de kan skabe fred, mens de forbereder sig på krig. De kan nu ikke se gennem dette slør for at forstå og værdsætte Herrens veje. Men dette slør vil blive fjernet, for andre profetier viser, at "jorden skal blive fyldt med kundskab om Herren, som vandet dækker havet." Esajas 11:9; Habakuk 2:14

På dette bjerg eller i dette Guds rige "vil han tilintetgøre døden i sejr" (Esajas 25:8). En anden oversættelse udtrykker det endnu stærkere ved at sige, at Herren vil slå døden ihjel i sejr. Ja, den store fjende, Døden, vil blive slået ned af Guds riges kræfter og vil ikke længere få lov til at ødelægge hele menneskeheden. Profetien fortsætter og siger: "Herren Gud vil tørre tårerne af alle ansigter, og han vil fjerne sit folks skam fra hele jorden, for Herren har talt det." Hvilken

forandret verden det vil være under Guds rige, når tårerne tørres bort fra alle ansigter! Tårer bruges her som et symbol på tristhed, sorg og smerte. Men alt dette vil blive fjernet, og glæde vil bryde ud i hver by, i hver landsby, i hvert landområde.

Profetien fortsætter med at sige, at han vil fjerne Herrens folks irttesættelse fra hele jorden. Denne irttesættelse af Guds folk har været et af kendetegnene ved syndens og dødens herredømme. Satan har ophidset sine tilhængere mod dem, der tjener Gud, og de bliver irttesat, forfulgt, misrepræsenteret, så kun få er virkelig forberedte og modige nok til at tage et fast standpunkt for Guds veje, retfærdighedens, fredens og god viljes veje. Men på Guds bjerg, "bjerget med Herrens hus", vil han fjerne Guds folks irttesættelse. I et af Bibelens løfter om riget fortælles vi, at "den gamle slange, som er Djævelen og Satan", den store bedrager og undertrykker af folket, da vil blive bundet. (Åbenbaringen 20:2). Hvor vidunderlige er udsigten til Guds løfter! Hvor lysende bør vores håb være på grund af Guds løfter! I Esajas 25, vers 9 står der: "På den dag vil man sige: Se, dette er vores Gud,

som vi har ventet på, og han vil frelse os. Dette er Herren [Jehova]; vi har ventet på ham, vi vil glæde os og juble over hans frelse."

Det er sandt, at folket har ventet og længtes efter netop de velsignelser, som Guds rige vil give dem. De har ikke været klar over, hvad der vil være kilden til disse velsignelser. Mennesker har omtalt de nye forhold som Utopia og andre smukke navne, men når disse velsignelser regner ned over dem, vil en af de største velsignelser være deres forståelse af kilden. De vil indse, at den store kærlighedens Gud, som sendte sin Søn for at være verdens Forløser og Frelser, er ophavsmand til og planlægger af dette storslåede projekt, som vil bringe verdensomspændende og varig fred sammen med sundhed og evigt liv og kendskab til ham selv og hans Søn, hvilket i sig selv vil være en velsignelse, som kun få i verden har nydt godt af gennem alle menneskehedens tider.

Bekræftelse i Det Nye Testamente

Selvom vi hovedsageligt har citeret fra Guds løfter, som er nedskrevet i Det Gamle

Testamente, bekræftes disse dyrebare løfter alle af Gud gennem hans tjenere i Det Nye Testamente. Vi læser for eksempel om Jesus, at han forkyndte Guds rige. Men ikke kun det, han rejste også fra sted til sted og bekræftede sit budskab med de mirakler, han udførte ved at helbrede syge og opvække døde. Apostlen Peter fortæller i Apostlenes Gerninger 3:20-24 om Kristi genkomst ved hans andet komme og siger, at verden da kunne forvente "tider med genoprettelse af alle ting". Gud har forudsagt disse tider med genoprettelse gennem sine hellige profeter, siden verden begyndte. Den genoprettelse, Peter henviste til her, blev illustreret ved det mirakel, han netop havde udført ved at helbrede en mand, der havde været lam fra fødslen. (Apostlenes Gerninger 3:1-8). Det omfatter også håbet om de dødes opstandelse, som påpeget i vers 2 i kapitel 4 i Apostlenes Gerninger. Apostlen Paulus sagde i sit vidnesbyrd for den romerske regering, at Israels profeter og ældste håbede, at både de retfærdige og de uretfærdige ville opstå. Apostlenes Gerninger 24:14,15

Paulus' lektion om opstandelsen

I Paulus' fremragende lektion om de dødes opstandelse, som er beskrevet i 1 Korintherbrevet, kapitel 15, siger han: "Men nu er Kristus opstået fra de døde og blevet den førstefødte af dem, der sov. For ligesom døden kom gennem et menneske, kom også de dødes opstandelse gennem et menneske. For ligesom alle dør i Adam, så skal alle også gøres levende i Kristus. Men hver i sin egen rækkefølge: Kristus som de første frugter, derefter de, der tilhører Kristus, ved hans komme [græsk - tilstedeværelse]." I denne fortællings taler Paulus om Guds riges velsignelser, for han fortsætter med at sige: "Derefter kommer enden, når han har overgivet riget til Gud, Faderen, når han har nedlagt al herredømme og al myndighed og magt. For han skal regere, indtil han har lagt alle fjender under sine fødder. Den sidste fjende, der skal tilintetgøres, er døden." 1 Korintherbrev 15:20-26

Hvor altomfattende er tanken om, at døden selv til sidst vil blive tilintetgjort! Det betyder selvfølgelig, at de, der har sovet i døden, vil

være blevet vækket for at dele rigets velsignelser med resten af menneskeheden. Og hvorfor skulle det ikke være sådan? Hvor utilfredsstillende ville det være at vide, at den nulevende generation af mennesker nød en perfekt verden, fri for alle de udtryk for vanvid, der omgiver os i dag, fri også for sygdom og dødens plage, og alligevel indse, at så mange milliarder af dem, der havde levet i fortiden, gik glip af disse velsignelser, fordi de var døde for tidligt!

Men sådan gør Gud ikke tingene! Hans middel mod en verden, der er blevet gal, er all omfattende. På en måde har verden været ude af balance, lige siden mennesket først syndede mod Guds love. Hver generation af menneskeheden har oplevet ubalance i samfundet såvel som i hjemmelivet. Alle har lidt smerte og død. Alle har været fyldt med sorg, og deres øjne har været fyldt med tårer, når deres kære blev ramt af døden. Det ville være urimeligt at tænke på alle disse milliarder som nu værende uden for grænserne af Guds kærlige riges bestemmelser.

Der er et velkendt ordsprog blandt lidende og døende mennesker, der siger, at "så længe der er liv, er der håb". Men vi kan ikke begrænse Guds magt til dette ordsprog. Guds løfter forsikrer os om, at der er håb efter døden, at de døde skal bringes tilbage til livet i det, som vi allerede har bemærket, at Bibelen beskriver som de dødes opstandelse. Jesus sagde: "Undrer jer ikke over dette, for den time kommer, hvor alle, der er i gravene, skal høre hans røst og komme frem." (Johannes 5:28,29) De, der har gjort godt (det vil sige de troende i dette liv), vil komme frem til en opstandelse til liv og vil leve og regere med Kristus i hans herlige rige, som vil være den kanal for velsignelse for hele menneskeheden. De andre vil opstå til dom, det vil sige, de vil opstå og blive sat på prøve og få en mulighed for at bevise deres loyalitet over for Gud under de gunstige omstændigheder i den nye verden. Hvad mere kan vi ønske os!

I Det Gamle Testamente illustreres de dødes opstandelse på forskellige måder. Selve ordet opstandelse bruges ikke i Det Gamle Testamente, men i den del af sit inspirerede Ord har Gud sammenlignet de døde med

fanger og deres opvågner fra døden med en frigørelse fra fangenskab. Disse løfter om en frigørelse fra fangenskab ved Guds hjælp er så altomfattende, at de omfatter hele menneskeheden. Deres frigørelse fra døden beskrives som en tilbagevenden. Moses bad: "Herre, du har været vores bolig i alle generationer, før bjergene blev født, eller du fødte jorden og verden. Fra evighed til evighed er du Gud. Du vender mennesket tilbage til støv og siger: "Vend tilbage, I menneskeborn." Salme 90:1-3

Det var tilbage i Edens Have, at Gud vendte menneskene til ødelæggelse, da han dømte vores første forældre og drev dem ud af haven til den ufærdige jord for at dø. Det var da menneskets problemer virkelig begyndte. Men Moses forsikrer os om, at det ikke er slutningen på Guds forhold til mennesket. De, som han har vendt til støv, vil høre den vidunderlige befaling: "Vend tilbage, I menneskeborn." Ja, Kristus, som sørgede for verdens forløsning og frelse gennem sin død, vil bruge guddommelig kraft til at kalde hele den døde menneskehed tilbage til de levendes land.

Esajas 35:10 indeholder et andet vidunderligt løfte om menneskehedens tilbagevenden fra døden. Denne tekst lyder: "Og Herrens forløste [dem, der er forløst som følge af Jesu død på Golgata-korset] vil vende tilbage og komme til Zion med sange og evig glæde på deres hoveder: de vil opnå glæde og fryd, og sorg og suk vil forsvinde." Hvilket passende højdepunkt dette er for det lyse håb, der er sat foran den lidende verden gennem hele dette kapitel! Fra tredje vers læser vi: "Styrk de svage hænder, gør de vaklende knæ faste; sig til dem, der er bange: Vær stærke, frygt ikke; jeres Gud kommer, han kommer med en guddommelig hævn; med guddommelig gengældelse kommer han for at frelse jer." Esajas 35:3,4

Dette løfte er særligt passende i dag. Dette er dagen for Guds hævn over en syndebefængt og døende race. Men han kommer ikke blot for at udøve hævn over verden, for som dette løfte viser, er hævnen i form af en belønning. Hans egentlige formål er at frelse og velsigne menneskeheden: "Han vil komme for at frelse jer."

Jesaja fortsætter: »Da vil de blindes øjne blive åbnet, og de døves ører vil blive åbnet. Da vil den lamme springe som en hjort, og den stummes tunge vil synge; for i ørkenen vil der springe vand frem, og i ørkenen vil der være strømme. Og den udtørrede jord vil blive til en sø, og det tørstige land til vandkilder; i dragernes bolig, hvor de lå, vil der være græs med siv og rør." (vers 5-7). Hvilken forandring dette vil betyde for udsigterne i en verden, der i dag er så bekymret og fyldt med frygt! I vers 8 står der: "Der vil være en landevej og en vej, og den vil blive kaldt Hellighedens vej; den urene vil ikke gå på den, men den vil være for dem [det vil sige til [] gavn for dem, der er urene, som en vej til at blive rene eller retfærdige og acceptable for Gud]: de rejsende, selv om de er tåber, vil ikke fare vild på den. Der vil ikke være nogen løve der, heller ikke noget rovdyr; de vil ikke findes der; men de forløste vil vandre der." (Esajas 35:8,9). Derefter følger i vers 10 det vidunderlige løfte om den højeste velsignelse, når Herrens forløste vender tilbage fra døden med sange af evig glæde på deres læber. Når profeten siger: "Der vil ikke være nogen løve der", mindes vi om løftet i Åbenbaringen, kapitel 20, som fortæller os, at Satan på det tidspunkt vil blive

bundet. Satan beskrives i Bibelen som en brølende løve, der søger, hvem han kan fortære. 1 Peter 5:8

I den nye verden, efter at Gud har tilintetgjort retfærdighedens fjender og udgydt sin ånd over alt kød, hvor vidunderlige vil forholdene da være! Esajas skrev: "Da vil dommen bo i ørkenen, og retfærdigheden blive i det frugtbare land. Og retfærdighedens værk vil være fred, og retfærdighedens virkning vil være ro og tryghed for evigt. Og mit folk [hele menneskeheden] vil bo i fredelige boliger, og i sikre boliger og i rolige hvilesteder." Esajas 32:16-18

Det vil være den tid, hvor Guds rige hersker på jorden, og hans middel mod en verden, der er blevet gal, sættes i fuld drift. Hvor vidunderligt er det udsigten foran os! Hvor vidunderligt er det at indse, at menneskets håb for fremtiden er lige så lyst som Guds løfter!

Det endelige vidnesbyrd

Det endelige vidnesbyrd om Guds rige gives os i Johannes' Åbenbaring. Der er mange

henvisninger til riget i hele denne bog, men vi vil gerne kort henlede opmærksomheden på nogle af de forsikringer, vi finder i kapitel 20, 21 og 22. I kapitel 20 har vi, som vi allerede har bemærket, forsikringen om, at Satan vil blive bundet. Vi får forsikringen om, at Kristus sammen med sine trofaste tilhængere, kirken, vil leve og regere i tusind år for at udøse Guds lovede velsignelser. I dette kapitel får vi også at vide, at døden og helvede vil udlevere de døde ånd, der er i dem, og at både døden og helvede vil blive tilintetgjort.

I kapitel 21 fortælles vi, at "Gud vil tørre alle tårer af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller smerte skal være mere, for det første er forbi. Og han, som sad på tronen, sagde: Se, jeg gør alle ting nye. Og han sagde til mig: Skriv, for disse ord er sande og trofaste." (vers 4,5). I det sidste kapitel af Bibelen læser vi: "Han viste mig en ren flod med livets vand, klart som krystal, der udgik fra Guds og Lammets trone. Midt på gaden og på begge sider af floden stod livets træ, som bar tolv slags frugter og gav sin frugt hver måned, og træets blade var til helbredelse for nationerne." (Åbenbaringen

22:1,2). I vers 17 i Åbenbaringen, kapitel 22, læser vi: "Ånden og bruden siger: Kom! Og den, der hører det, skal sige: Kom! Og den, der tørster, skal komme. Og den, der vil, skal tage livets vand uden betaling."

Kan vi bede om flere forsikringer fra Guds ord om, at han virkelig har givet et middel mod den vanvittige verdens lidelser? Ja, nationerne har brug for helbredelse, og i denne profeti får vi at vide, at Gud har givet et middel til nationernes helbredelse. Lad os derfor løfte vores hoveder, fordrive vores frygt og se frem til den nære etablering af dette rige, for der er al mulig grund til at tro – og en af dem er den nuværende galskab i verden selv – at Guds rige er nær.